

3 HODINY S DVOJÍČKAMI

Tieto hriešnice by vám ale manželka mohla dovoliť...

Autor: Gusto Budinský Foto: archív redakcie

Na svete sa azda nenájde človek, ktorý by nepočul o legendárnej 911-tke, ktorá nedávno oslavovala okrúhlu 50-ku. A čím staršia, tým drahšia. Valí sa to na nás zo všetkých strán a špecializovaní motoristickí novinári sa predhávajú s finančnými poradcami vo výhodnosti investovania do starých áut. Iste, viac ich už nevyrobia a kým pri tých najstarších 911-tkach išlo skutočne o tisícusové série, dnes sa hovorí o tom, že v akom-takom stave preživa v priemere 40 % z nich. Čudovali by ste sa, koľko z nich ale prešlo po pekných cestách Maďarska alebo Rakúska v tesnej blízkosti Bratislavy v posledných rokoch. Nie je už totiž žiadnym tajomstvom, že iba niekoľko kilometrov od nášho hlavného mesta môžete nájsť firmu Vehicle Experts, ktorá vznikla vďaka náhode, keď sa jej nemeckému majiteľovi pred viacerými rokmi podarilo pokrstiť svoju 911-tku práve v tomto okolí a objavil šikovnosť miestnych majstrov.

Dnes má firma desiatky zamestnancov a čo je dôležitejšie, viac ako stovku spokojných zákazníkov, ktorí jej do rúk zverili nielen svoje 911-ty, ale aj ich predchodcov, modely 356. Aj vďaka nim sme tak mohli stráviť niekoľko hodín v blízkosti i za volantom dvojičiek, ktoré vidíte na fotkách a ktoré sú takmer na nerozoznanie - na rozdiel od ich životných príbehov. Tieto dvojičky síce nemusel nikto po pôrode od seba oddeľovať, ale ich rodné čísla, teda čísla VIN (jedinečné identifikačné číslo každého vyrobeného vozidla), sú od seba vzdialené iba niekoľko cifier! Ich podobnosť je naozaj pozoruhodná. Obe autá predstavujú model 911 v jeho veľmi skorej a čistej podobe, pochádzajú z roku 1967. Jedno je z mája, druhé z júna a majú takmer identickú výbavu i farebnú špecifikáciu. Obe sú vrcholné, najdrahšie verzie - 911 S, čo v tej dobe predstavovalo výkon približne 160 koní (s hmotnosťou okolo jednej tony sa na nedostatok sily nemohol nikto sťažovať). Obe autá si svoji majitelia objednali v Amerike. Jedno putovalo do Colorada, druhé do Pensylvánie. Obe však skončili na Floride neďaleko od seba a nakoniec, akoby zázrakom, s rozdielom jedného roka sa ich podarilo vypátrať aj majiteľovi renovačnej dielne z Maďarska. Tam už prišli vo výrazne odlišnom stave. Kým

prvé auto si počas svojho života prešlo rukami troch majiteľov, jeho stav si vyžadoval kompletnú renováciu. Druhá 911-tka, júnový model z Pensylvánie mal o niečo viac šťastia. Prvý majiteľ sa o auto staral až do roku 1978 a jeho druhý majiteľ (na fotografii s autom pri preberaní) ho láskavo opatroval až do februára tohto roku. Stav vozidla by síce nikto neohodnotil ako výstavný, no vzhľadom na vek auta a skutočnosť, že nepatrilo do zbierky niekoho, kto svoje autá udržuje v stave nových bez ohľadu na náklady, ide o malý zázrak. Táto 911 síce slúžila svojmu majiteľovi na denné jazdenie, no vďaka poctivému garážovaniu zachováva cenenú patinu a po dôslednom servise a výmene najkritickejších komponentov, nemá najmenší problém so svojou spoľahlivosťou ani dnes. Aj preto sú súčasné hodnoty týchto dvoch áut podobné, dokonca aj napriek množstvu hodín tvrdej práce, aké boli potrebné pre renováciu prvého auta.

Toho, ktoré dnes vyzerá skutočne tak, ako keď si ho v roku 1967 prebral prvý majiteľ v miestnej predajni Porsche (pravdepodobne však ešte lepšie, vzhľadom na dnes dostupné technológie). Nikoho asi neprekvapí, že bez problémov na nemeckej diaľnici pri testoch po ukončení dvanásťmesačnej nákladnej renovácie prekoná kedysi magickú dvojstovku a pri zrýchlení ukáže chrbát aj omnoho mladším športiakom. To, že v spätnom zrkadle sa rovnako drží aj kus v pôvodnom stave, ale so špeciálnym poťahom sedadla vodiča, ktorý prekrýva vysedené a mierne zdeformované sedadlo, na ktorom vodiča drží iba vlastná váha, to si zaslúži uznanie.

A v rovnakej podobe stojí dnes auto aj pred nami. Napriek tomu nás láka viac, ako čerstvo zrenovovaný kus, ktorý sa nám svojím bezchybným vzhľadom hodí viac do múzea. Alebo obyčajky snov, v ktorej stojí rovno na zvýšenom pódii tesne vedľa obrovskej LED steny a pohodlného gauča. Na dohľad svojmu majiteľovi, ktorý sa tak môže kedykoľvek pokochať vôňou čerstvej kože, pohladkať zrkadlo dokonale lak alebo si len tak sadnúť do skvelých sedačiek a položiť bosé nohy na nedávno vyrobené koberce a chytiť ten tenký a na súčasné pomery veľký volant.

Opatrne si preto sadám na poťahy pripomínajúce skôr staré vrece a zisťujem, že nie sedadlo mne, ale ja sa musím prispôbiť svojou postavou jemu. Pevne chytím volant, ľavou rukou štartujem, prvých pár minút musím počkať, kým sa jednotlivé valce boxera prestanú hádať a po zahriatí zladia do chraplavého voľnobehu, z ktorého prúdia vibrácie a sila. Prvé minúty za volantom sú o obdivovaní, človek zvyknutý na súčasné autá bude otvárať oči nad priestranosťou týchto áut, ktorých vonkajšie rozmery nič nenaznačujú. Zadná lavica, samozrejme, nesľubuje nič, no vodič a spolujazdec sa nemôžu sťažovať bez ohľadu na výšku (čo ale platí aj pre Porsche súčasnosti a tieto autá odlišuje od iných športiakov, najmä talianskej produkcie). Ale ten zvuk. Ten zvuk, ktorý po zaradení jednotky a každej ďalšej rýchlosti rastie s otáčkami ta-

kým tempom, ako moja chuť po ich spoznávaní. Cesty sú mokré a s úctou k autu, ktorého hodnota presahuje násobne hodnotu môjho bývania, sa zoznamovanie trvá dlhšie, ako zvyčajne. Neskôr, i dnes, si to však v spomienkach skôr pripisujem snahe oddialiť koniec toho doobedia, ktoré máme vyhradené na jazdu.

911 S ale provokuje, túži po otáčkach a pohybe, ktorý jej nemôžem odmietnuť. Druhý vodič si užíva rovnako vo svojom zrenovovanom kuse a pri krátkych naháňkách po serpentínach obdivujem podvozok tohto auta a kontrolu, ktorú má nad svojim ťažkým zadkom. Rozumiem a prajem ľuďom, ktorí si dnes kúpia takúto 911-tku pre čistú, nefalšovanú radosť z jazdy, nie pre ich investičnú hodnotu. Pochopím ľudí, pre ktorých sú 911-ty synonymom svojej doby, technologickým zázrakom a priekopníkom či ikonou, ktorú chcú jedno-ducho vlastniť a zažiť. Zázrakom pre mňa je ale príbeh týchto dvoch áut. Skutočnosť, že sú dnes opäť po takmer päťdesiatich rokoch spolu. Sledujúc ich krivky, priam sa pýtajú do múzea, alebo k niekomu, kto si jedno, to s patinou, umiestni do priestrannej obyčajky a na tom „novom,“ bude jazdiť až do poslednej dostupnej kvapky benzínu. 🤘

